

[Arne Bjerregaard.]

tion. Men vi må erkende, at de økonomiske beregninger ikke går ud fra, at man fastholder denne indkomstpøolitik i det omfang, som vi har vedtaget en folketingsbeslutning om.

Så er vi da nødt til at sige: ja men vort erhvervsliv kan ikke tåle omkostningsstigninger, hvis det skal redde os ud af vores økonomiske situation. Så må vi på anden vis tilgode-se vort erhvervsliv. Det er det, vi bl. a. har ønsket og villet med disse forslag. Ikke for erhvervslivets blå øjnes skyld, men af hensyn til hele samfundet. Og lad mig sige nok en gang: i et privatkapitalistisk samfund er der ikke anden vej.

De, der ønsker et andet samfund, ja vel, de skal stå op og sige, at nu vil vi have ændret til et statskapitalistisk samfund eller et socialistisk samfund. Men jeg har – bortset fra visse kaffeklubsentusiaster – ikke hørt, at man ønskede dette.

Om de enkelte forslag, som jeg ikke mener har fået den behandling, de fortjener, skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg håber, at de vil få en anstændig behandling senere i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR) :

Jeg skal hermed begrunde retsforbundets stilling til lovforslagene og ændringsforslagene.

Vi er ikke medlem af skatte- og afgifts-udvalget, men har selvfølgelig gjort os vore betragtninger i forbindelse med det materiale, vi har kunnet få, og vi vil søge at give en retfærdighedsvurdering over lovforslagene.

Lovforslag nr. L 212 vedrører afskrivning på nyopførte erhvervsbygninger. Vi kan tiltræde dette forslag, idet vi finder, at justeringen fra 6 til 9 pct. er værdifuld.

Ændringsforslag nr. 1 kan vi stemme for, hvorimod vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 2.

Lovforslag nr. L 228 angår fradrag af udgifter til forsøg og forskning. Intentionerne i dette lovforslag kan være nok så gode, men hvem er det, der hovedsagelig får disse fordele? Det er de store, kapitalstærke, monopolistiske selskaber, der løber med fordelene. Der er en del love, der giver muligheder for en fornuftig hjælp på det område for mange, mange virksomheder her i landet, og vor mening om hele den problematik og alt dette overbud er: lad dog erhvervslivet få fred til at skabe en udvikling i fri konkurrence!

Beslutningsforslag nr. B 57 angår fradrag for udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparelser på 6.000 kr. Jeg vil sige, at i energibesparelsens navn gøres der mange krumspring for at opnå særrettigheder. Forslaget fortjener overhovedet ingen kommentarer. Vi ønsker at stemme imod det.

I lovforslag nr. L 222 foreslås en 10 pct.s ekstra afskrivning på driftsmidler. Det er et stykke overbudspolitik. Selv om det i denne situation måske nok kunne fortjene at blive fremmet, vil vi dog stemme imod, for i en anden politisk situation ville loven blive ophævet. Vi har et erhvervsliv, som trænger til at få arbejdsro og ikke alle disse justeringer med de skiftende flertal og forhold, der er i dette høje ting. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at lovgivningen på det afskrivningsmæssige område skal være katebald for de politiske intentioner, der skiftevis er her.

Lovforslag nr. L 223 om afskrivning på erhvervsbygninger med 10 pct. i fem år er fremsendt af et triumvirat af V, K, Q – jeg ved ikke, om det eksisterer længere, men det gjorde det den dag. Vi må stemme imod. Afskrivningsproceduren skal også her bruges som tilskud. Respekten omkring afskrivningsproceduren skal og bør bevares, så det er muligt for erhvervslivet ligesom på alle andre områder at drive en sund forretning og have en lille smule tillid til, at man ikke absolut behøver at investere efter en tilfældig lovgivning, men kan gøre det efter behov.

Lovforslag nr. L 224 går på tilbageførsel af underskud fra aktieselskaber m. fl. Her er dog en ting, retsforbundet kan være positivt over for. Der sker jo ting inden for erhvervslivet, der giver uligheder med hensyn til indtjening. Nu har vi haft nogle høstår, som giver mulighed for, at disse underskud retmæssigt kan afskrives, og når vi i disse ting den ene dag laver en lov, der har ét sigte, og næste dag laver en anden lov, der har et andet sigte, så synes jeg nok, man burde mildne forholdene for de stakkels mennesker, der skal jage til eksperter og revisorer for i det hele taget at følge med.

Lovforslag nr. L 225 drejer sig om den afskrivningsprocedure, der er gennemført med de såkaldte halvårsbegrænsninger. Disse halvårsbegrænsninger blev indført på et tidspunkt, da man troede, at samfundet var velhavende, men man har gjort erhvervslivet den tjeneste,